

§ 2.

§ 11 i nævnte Lov affattes saaledes:

»Hvad en Ægtefælle indfører i Ægteskabet, eller hvad den under Ægteskabet erhverver ved Arv, Gave eller lignende Adkomst, raader den alene over.

Hvad Ægtefællerne erhverver ved deres fælles Virksomhed, kan hver af dem raade over.

Hvad en af Ægtefællerne erhverver ved sin selvstændige Virksomhed, har denne alene Ret til at raade over.

Dog kan den ene Ægtefælle i intet Tilfælde uden den andens Samtykke afhænde, pantsætte eller paa usædvanlige Vilkaar eller for usædvanlig lang Tid overdrage Brugsrettigheden over faste Ejendomme, og heller ikke med forpligtende Virkning for Fællesboet paatage sig Kaution eller lignende Forpligtelser, medmindre det sker som Led i sædvanlig Forretningsvirksomhed. Vil den anden Ægtefælle angribe Retshandler, stridende mod foranførte Bestemmelser, maa Retsforfølgning i den Anledning begynde inden et Aar fra Retshandelns Indgaaelse eller dens Tinglæsning, hvis saadan finder Sted.

En Ægtefælle maa heller ikke uden den andens Samtykke i noget Aar bortgive mere end 5 pCt. af den til Fællesboet hørende Nettoformue, som den ved Udgangen af det sidst forløbne Aar havde Raadighed over. Handler en Ægtefælle herimod, kan den anden Ægtefælle dog kun angribe Gaven, forsaavidt Modtageren har været vidende om, at den oversteg den tilbadte Størrelse, men er i andre Tilfælde indskrænket til at fordre Erstatning af Ægtefællens Særeje, den Del af Fællesboet, som den har Raadighed over, eller dens Lod i Fællesboet, naar det skiftes.

I de i denne Paragrafs 4de Stykke omhandlede Tilfælde kan den anden Ægtefælle i Stedet for at angribe Retshandleren gøre Erstatningskrav gældende mod Ægtefællen paa samme Maade som efter denne Paragrafs 5te Stykke.

En Ægtefælle har Ret til af den anden at forlange Oplysninger angaaende dens Forretningsvirksomhed og navnlig til at gøre sig bekendt med Regnskaber og Bøger vedrørende dens Forretning; dog maa denne Ret udøves med størst mulig Hensynsfuldhed, og saaledes at ikke den anden Ægtefælles Erhvervsvirksomhed derved ufornuddent forstyrres.«

§ 3.

Efter den nævnte Lovs § 11 tilføjes som ny Paragraf følgende Bestemmelser:

»Enhver af Ægtefællerne kan af den anden forlange Bidrag til Udgifterne ved Husholdningen, Børnenes Underhold og Opdragelse samt til Fyldestgørelse af dens personlige Fornødenheder i det Omfang, hvori det efter Ægtefællernes økonomiske Forhold maa anses passende. I Mangel af mindelig Overenskomst herom bestemmer Overøvrigheden, hvor meget der skal bidrages. Inddrivelsen af de af Overøvrigheden fastsatte Bidrag kan ske efter de for Underholdsbidrag til forladte og fraseparerede Hustruer gældende Regler.«

§ 4.

I Stedet for de nuværende §§ 12 og 13 sættes i én Paragraf følgende Bestemmelse:

»Retshandler, som en Ægtefælle indgaar i de i den foregaaende Paragraf beskrevne Øjemed og Omfang, kan gøres gældende mod hele Fællesboet.

Erstatningskrav udenfor Kontraktsforhold samt Udgifter bevirkede ved strafbart Forhold kan ligeledes kræves uddrede af hele Fællesboet, dog med Ret for den anden Ægtefælle til Fyldestgørelse af vedkommende Ægtefælles Særeje, den Del af Fællesboet, som den har Raadighed over, eller dens Lod i Fællesboet, naar dette skiftes.

Andre Forpligtelser, som en Ægtefælle før eller under Ægteskabet paadrager sig, kan kun fordres fyldestgjort af dens Særeje, den Del af Fællesboet, som den har Raadighed over, eller dens Lod i Fællesboet, naar dette skiftes, saavel som af dette, forsaavidt Ægtefællen hensidder i uskiftet Bo.«

§ 5.

Den nuværende § 14 faar følgende Affattelse:

»Er en Ægtefælle umyndiggjort eller ved Sygdom eller Bortrejse forhindret fra at varetage sine Anliggender, tilkommer det den anden Ægtefælle, for saa vidt denne er fuldmyndig, at bestyre hele Fællesformuen.«

§ 6.

De nuværende §§ 15, 16, 21, 2 Stk., og 27 ophæves.